

“Galicia” (Manuel María, *Os soños na gaiola*, 1968)

Verbos: rir, ir, estar, chorar, buscar, ter (x3), ser (x3), haber, ver

O suxeito sempre é “Galicia”, salvo un uso impersonal do verbo “haber” e os casos nos que aparece un pronome persoal suxeito (expreso ou entre parénteses).

Galicia docemente

..... ollando o mar:

..... vales e montañas

e terras para labrar!

..... portos, mariñeiros,

ciudades e labregos

cargados de traballos,

cargados de *trafegos!

Galicia unha nai

velliña, soñadora:

na voz da gaita *rise¹,

na voz da gaita!

Galicia o que (nós):

a terra, o mar, o vento...

*pro outra Galicia

que no sentimento!

Galicia nós:

a xente e mais a fala.

se (ti) a Galicia

en ti (ti) que atopala!

¹ No orixinal aparece *rise, mais o verbo non é pronominal (*rirse). Conxuga o verbo *rir* de acordo co galego normativo.

*Trafegos → Trasfegas

*Pro → Pero